

38. TRADICIONALNI SPLAVARSKI KRST

SOBOTA, 1. OKTOBRA 2022

Kajakaši BD Sidro smo bili velikokrat zraven. Tudi pri krstu novega splava 1. oktobra 2017.

Bob in Miran sta še dišala po morju, saj sta le dan poprej zaključila dopust.

Tudi tokrat smo se odločili, da udeležbo na letošnjem splavarskem krstu povežemo z veslanjem na naši standardni mestni turi. Vstopno mesto je najpogosteje pod mostom na Mariborski otok. Le v poletni kopalni sezoni gremo na vodo v Koblarjevem zalivu.

Ta prapor bi imel veliko za povedati. Tudi tisto, kako nas je pri gradnji prvega splava v Koblarjevem zalivu takratni starosta/kormoniš naganjal z „delovišča“, ker bi se nam lahko (neukim veslanja) tudi kaj zgodilo. Pa saj ni mogel vedeti, da smo uživali na narasli Savinji, Soči, Tari, itd. In smo mu kar malce zlobno privoščili, ko mu je spodrsnilo na nastajajočem splavu in je bil zaradi mavca na nogi le še na kopnem. Pa še bolj siten je bil.

Sef splava je kormoniš. Kaj pa je potem simpatična
Tadeja? Po našem mnenju glavna šefica!
Dobrodošlica tudi v tekočem nemškem jeziku.

Obvezna „gasilska“ sedanjih splavarjev, flosarskih legend in mladega krščenca.

Še nikoli doslej se ni zgodilo, da bi v druženju s splavarji ostali suhih grl. Tudi Koroški splavarji so imeli vedno bogato in raznoliko ponudbo za srečno pot na spustu od Dravograda do Sidra.

Oglasila se je „ladijska“ sirena. Splav gre z veselo družbo na pot proti Lentu.

Iz mirnega Koblarjevega zaliva v glavni tok.

Ves čas plovbe poteka raznolik, zanimiv in predvsem šaljiv prikaz splavarških običajev. K izjemni „štimumgi“ prispevajo svoje muzikanti. Za neprestani smeh pa izjemna Tadeja, ki ves čas preskakuje iz slovenščine v nemščino, ker je na splavu veliko avstrijskih turistov.

Vsi so vstali in v treh jezikih zapeli znano rojstnodnevno napitnico. Nekaj jih je imelo prav danes rojstni dan. Tudi prigodna darila niso izostala.

Tadeja Fijačko – mojstrica protokola
in animacije. O njenem optimizmu
presodite sami.

„Krščenca“ sta dobila malo odličnega vina za ušesa in tudi vanje. Ko pa ga je zmanjkalo, so na koncu nazdravili z vodo. Vsi so bili nasmejani, tudi „žrtvi“.

Miran je s kajakaškim sotrpinom Ljubom na Lastovu raziskoval zapuščene vojaške objekte in zalivčke. Rentala sta dvojec Sit on Top, ki je v primerjavi z njegovo turno puščico kot breja krava. Je priznal, da se mu je njegov Elan po tednu dni zdel kar nekam preveč ozek. Sta se pa od mosta do Koblarjevega zaliva znova ujela.

SPOMIN NA NANIJA

Stari Mariborčani se spomnijo nekaterih originalnih „fac“, ki jim ni bilo enakih daleč naokoli. Danes bi imeli na družbenih omrežjih veliko sledilcev in enormno število všečkov. Eden izjemno znanih in priljubljenih je bil Kamničan NANI ODLAK. Kosmata in bradata gora od človeka, da ti pri belem dnevu ni bilo vseeno, ko je namrščen korakal proti tebi. V notranjosti pa mila duša in nežno srce, saj je bil zvezda kamniških lutkarjev. Ena izmed njegovih nepozabnih potegavščin je bila neposredno povezana z zgodnjim splavarskim krstom. Na starem Studenskem mostu se je v vročem dnevu trlo gledalcev, ki so s pogledi spremljali prihajajoči splav. Z eminentno botro – Štefko Kučan. Temu primerno je bilo tudi varovanje prireditve. Stari miličniški mački in ob njih „vajenci“ iz kadetnice v Tacnu na poletni počitniški praksi.

In je na mostu blizu levega brega nenadoma završalo. V množici se je pojavil bradati in kuštravi „silak“, ki je stresal krepke na račun oblasti. Grozil je, da bo z mosta skočil na splav in ga prevrnil z botro vred. Vrag je odnesel šalo in starejši miličnik je določil golobradega suhca, da pazi na potencialnega „izgrednika“. Ni ga bilo miličnika v Mariboru, ki tedaj ne bi poznal Nanija in vedel za njegove potegavščine. Bolj ko se je bližal splav, bolj glasen je postajal Nani. Ubogemu in prestrašenemu kadetu ni preostalo drugega, kot da je z obema rokama „krepko“ držal Nanija, da ne bi uresničil napovedane grožnje. Bi se mu kaj posvetilo, če bi opazil nasmejane obraze muzajočih miličnikov? Splav je bil le nekaj metrov od mosta, ko je Nani zavpil in z roko kazal v nebo. Vsi so gledali navzgor, on pa je v naslednjem trenutku splezal na ograjo in se pognal v vodo. Pljusnilo je po splavu in po botri, v naslednjem trenutku pa je Nani ves moker objemal Kučanovo Štefko, ki se je na ves glas smejala in vpila: „O, moj Nani!“ Tega vesoljni Toti Maribor še ni doživel. Nani pa je v skrinjo potegavščin dodal še najnovejšo in bil mimo uradnega protokola tisti popoldan in večer ob Štefki glavna zvezda večera na Lentu.

Na morju ribiče, v pričakovanju obilne pojedine, zjutraj na obali pričakajo vsi vaški mački. Naše mestno jezero ni morje, ampak protokol je precej podoben. Labodi dobro vedo, da bodo s splava priletele dobrote. Zadovoljni pa so oboji. Turisti za kakšno dobro slikco.

Pri Sodnem stolpu splavarji pričnejo pristajalni manever.

Razlika je očitna: konjske moči in vijak v vodi, mi pa zgolj z dvolistnim veslom.

Splav bo pristal. Na prireditvenem prostoru pred Staro trto se bo po tradicionalnem programu odvil kopenski/suhi del vsakoletnega splavarskega krsta.

Verjemite, da ni mačji kašelj postati polnopravni član flosarjev.

FOTO: BLAŽ KOSTANJEVEC

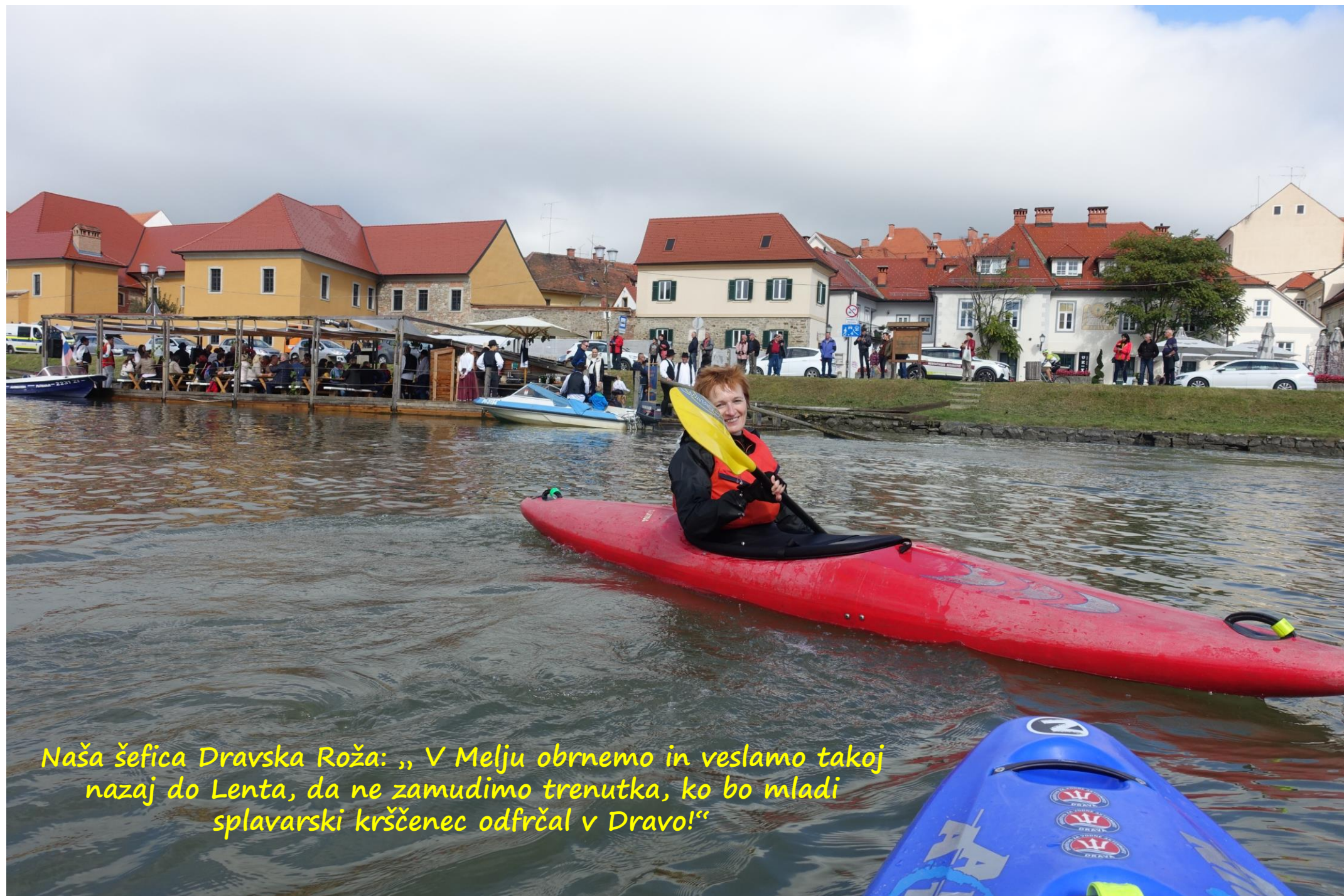
Vsak ima v življenju trenutke sreče, ki mu neizbrisno ostanejo v spominu do pozne starosti.

FOTO: BLAŽ KOSTANJEVEC

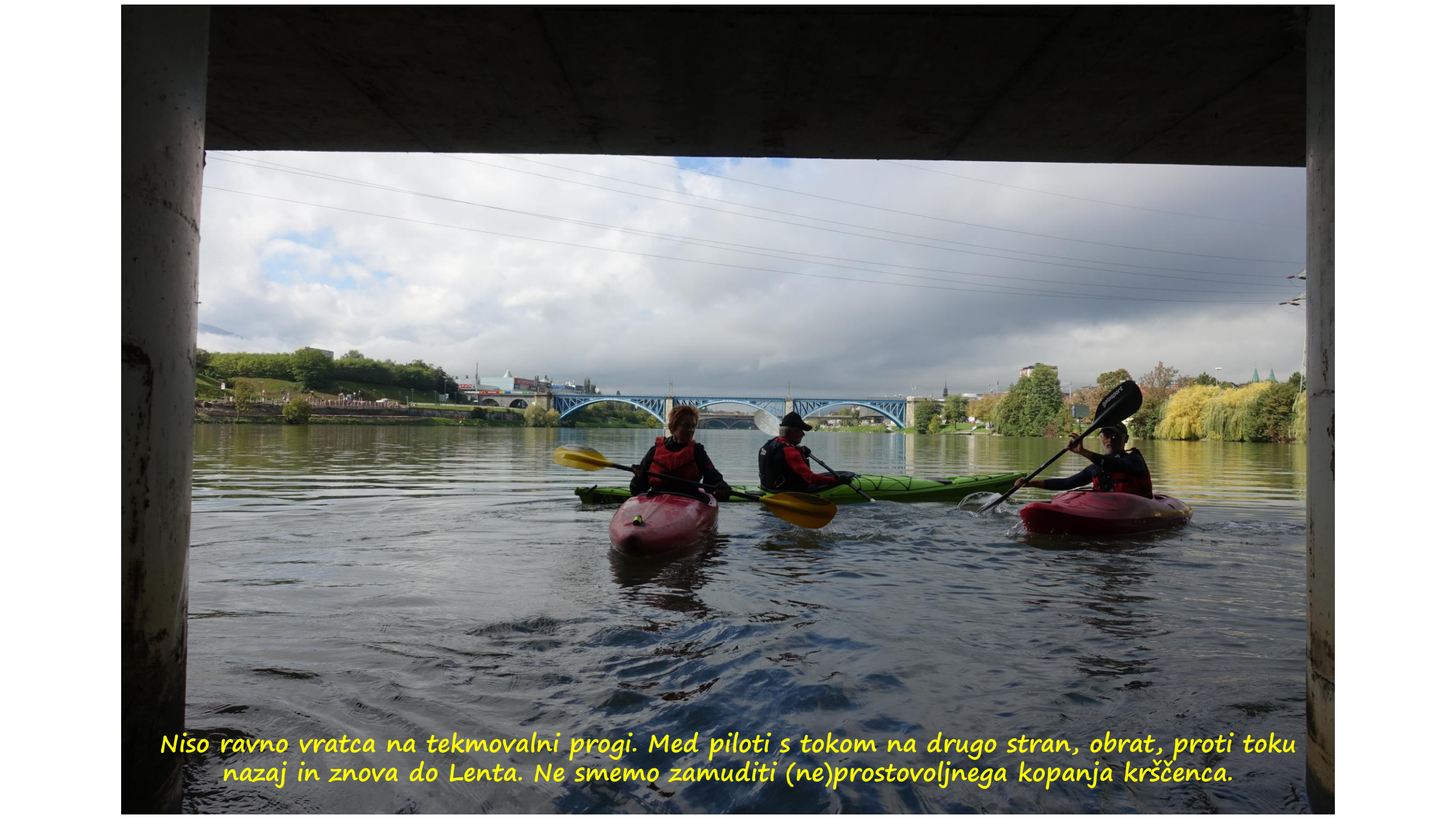

Mi pa nadaljujemo do vmesnega cilja – dvoetažnega mosta v Melju.

Naša šefica Dravska Roža: „ V Melju obrnemo in veslamo takoj nazaj do Lenta, da ne zamudimo trenutka, ko bo mladi splavarski krščenec odfrčal v Dravo!“

A photograph taken from under a bridge, looking out onto a river. Three kayakers are visible on the water. The kayaker in the foreground on the right is in a red kayak, wearing a black helmet and a black and red life vest, and is actively paddling with a black paddle. Behind them, two other kayakers are in green kayaks, also wearing life vests. The river is calm with some ripples. In the background, a blue arched bridge spans the river. The sky is overcast with grey clouds, and there are some trees and buildings on the far bank. The view is framed by the dark concrete pillars of the bridge.

Niso ravno vratca na tekmovalni progi. Med piloti s tokom na drugo stran, obrat, proti toku nazaj in znova do Lenta. Ne smemo zamuditi (ne)prostovoljnega kopanja krščenca.

Bob: „Če bi bil miška, bi se na splavu pogostil z rogljički in s tistima hlebcema sira. Pa pijače je še tudi v izobilju. Morda je tudi v nahrbtniku kaj zanimivega!“

Joj, samo počakaj, da šefica vidi tvoje junaštvo!

Vsi veseli, vsi nasmejani. Ampak na poti do vode bo njegov nasmeh zagotovo vsaj za hip zginil z mladostnega obraza. Saj si lahko tudi v jesenski Dravi nasmejan (če imaš na sebi neopren ali suho obleko); v srajci, hlačah in lajbiču pa je nasmeh drugačne vrste. Čestitamo, junak!

FOTO: BLAŽ KOSTANJEVEC

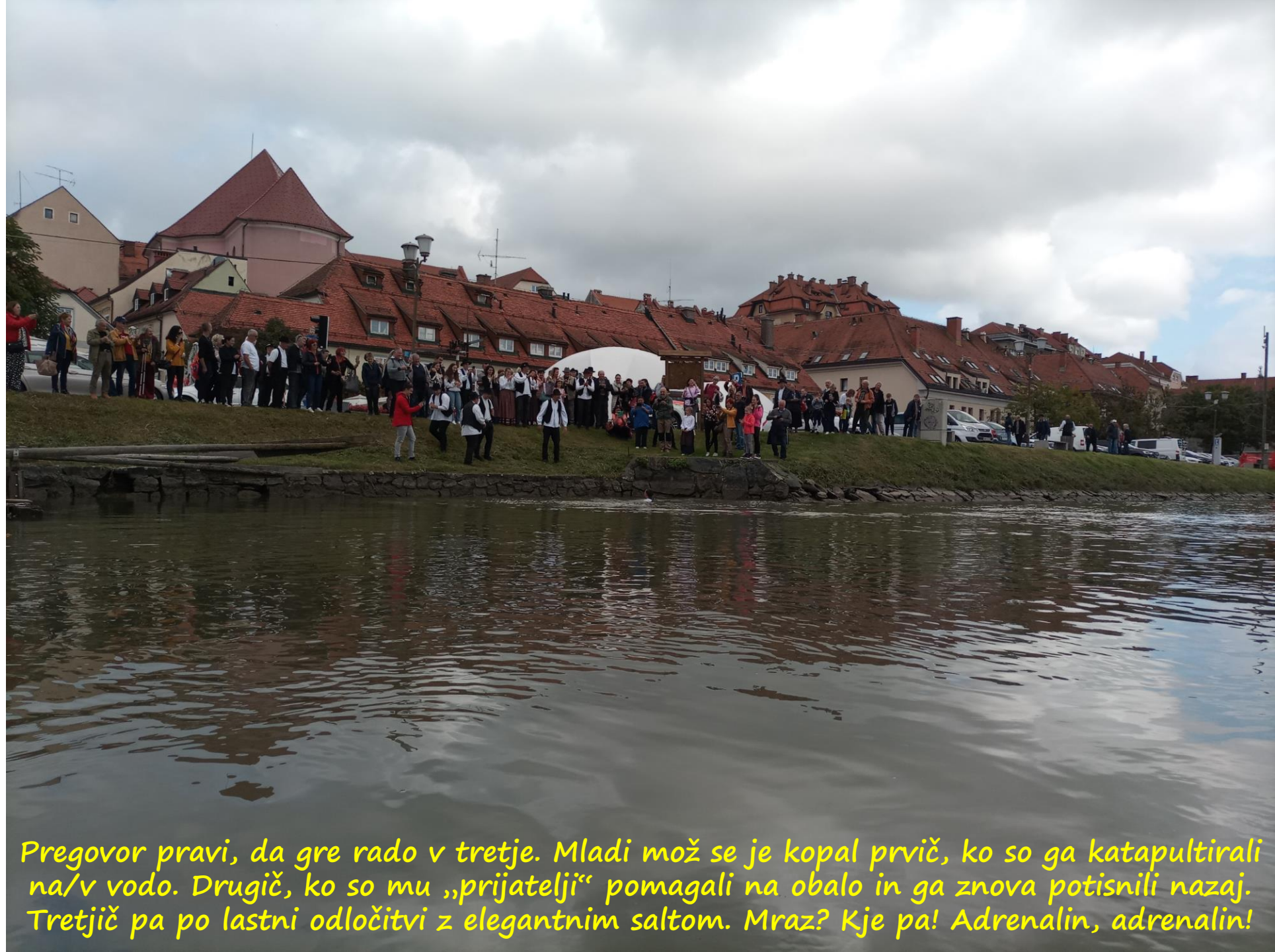

Mi na vodi nismo vedeli, kaj vse je revež moral pretrpeti pri „preverjanju“ na kopnem. Štirje so ga prinesli, glasno šтели in trikrat zanihali. Potem je po zraku odfrčal

Naravnost v mrzlo Dravo in s tem postal polnopravni član flosarske družine.

Pregovor pravi, da gre rado v tretje. Mladi mož se je kopal prvič, ko so ga katapultirali na/v vodo. Drugič, ko so mu „prijatelji“ pomagali na obalo in ga znova potisnili nazaj. Tretjič pa po lastni odločitvi z elegantnim saltom. Mraz? Kje pa! Adrenalin, adrenalin!

Moj komentar po koncu krsta: „Tipično slovensko! Eden na...e, vsi ostali pa se režijo kot pečeni mački! Joj, kako ti polepša dan, ko vloge niso obrnjene!“

TUDI LETOŠNJI SPLAVARSKI KRST JE BIL ZA VSE UDELEŽENCE ODLIČEN CARPE DIEM!

PRI NAS SE VSAKO DRUŽENJE KONČA NA PODOBEN NAČIN!

DVE VPRAŠANJI:

Ali veste, kdo je zavetnik splavarjev? Odgovor nikakor ni enoznačen. Vsevedni striček „G“ ponuja naslednje možnosti:

- a.) 6. decembra goduje Sv. Miklavž–zavetnik splavarjev. Zavetnik zoper povodnji, zavetnik brodarjev in mornarjev.
- b.) 16. maja goduje Janez Nepomuk–zavetnik zoper obrekovanje in zoper povodnji. Zavetnik mostov, ladjarjev, splavarjev in mlinarjev.
- c.) 24.(?) ali 25.(?) julija goduje Krištof–zavetnik pri vseh nevarnih opravilih, zavetnik splavarjev, čolnarjev, romarjev, voznikov in pilotov ter priprošnjik v stiski in zoper naglo smrt. Upodabljajo ga brodečega čez vodo z Jezuščkom na rami.

ODLOČITEV ZA PRAVEGA JE V VAŠIH ROKAH!

In še povsem „filozofsko“ vprašanje:

Koliko klenih flosarjev – Pohorcev in Kobancev – je znalo plavati?